

اهمیت نماز در کلام و سیره عملی امام خمینی(س)

حضرت امام خمینی(س) نماز را بلندترین فریاد دانسته، می فرمایند: نگویند که ما انقلاب کردیم، حالا باید هی فریاد بزنیم. خیر، نماز بخوانید، از همه فریادها بالاتر است

کد: 50650 | تاریخ: 08/04/1393

پیش از آنکه به اهمیت نماز در سیره عملی امام خمینی(س) بپردازیم، به جاست افق دید آن حضرت را در کلام و نوشتارشان نسبت به نماز ببینیم.

امام خمینی(س) درباره اهمیت نماز می فرمایند:

در اسلام از نماز، هیچ فریضه ای بالاتر نیست. چه طور نماز را اینقدر سستی می کنید در آن؟ از نماز همه این مسائل پیدا می شود. شما پرونده هایی که در دادگستری ها، در جاهای دیگر، دادگاهها هست، بروید ببینید. از نمازخوان ها ببینید پرونده هست آنجا؟ از بی نمازها پرونده هست. هرچه پرونده پیدا کنید، پرونده بی نمازهاست. نماز پشتوانه ملت است. سیدالشهدا در همان ظهر عاشورا، که جنگ بود و آن جنگ بزرگ بود و همه در معرض خطر بودند، وقتی یکی از اصحاب گفت: ظهر شده است، فرمود که «یاد من آوردید، یاد آوردید نماز را و خدا تو را از نمازگزاران حساب کند.» و ایستاد همانجا نماز خواند؛ نگفت که ما می خواهیم جنگ بکنیم. خیر، جنگ را برای نماز کردند... نماز یک کارخانه انسان سازی است. فحشا و منکر را نماز، نماز خوب فحشا و منکر را از یک امتی بیرون می کند. اینهایی که در این مراکز فساد کشیده شده اند، اینها، آن بی نمازها هستند. نمازخوان ها در مساجدند و مهیّایند برای خدمت. مسجدها را خالی نکنید، تکلیف است امروز. امروز یک روزی است استثنایی. ما در یک مقطع از عصر واقع شده ایم که استثنایی است. ما با ذکر خدا، با اسم خدا پیش بردیم و نماز بالاترین ذکر خداست. [1]

در این بیانات زیبا، در مورد اهمیت نماز، چند نکته آمده است:

1. هیچ فریضه ای بالاتر از نماز نیست.
2. نماز پشتوانه ملت است.
3. امام حسین علیه السلام برای نماز جنگ کردند (تا نماز اقامه شود).
4. نماز یک کارخانه انسان سازی است.
5. نماز خوب، فحشا و منکر را از یک امت بیرون می کند و عامل فساد، بی نمازی است.
6. نماز بالاترین ذکر خداست.

حضرت امام(س) نماز را عامل ترس شیاطین می دانند و می فرمایند: شیطانها از نماز می ترسند، از مسجد می ترسند. [2]

ایشان نماز را بلندترین فریاد دانسته، می فرمایند: نگویند که ما انقلاب کردیم، حالا باید هی فریاد بزنیم. خیر، نماز بخوانید، از همه فریادها بالاتر است. [3]

در کتاب های امام خمینی(س) نماز «عروج به مقام قرب و حضور در محضر انس» [4] معرفی شده که «سرمایه تعیش آن عالم و سرچشمه سعادت آن نشئه» [5] است. «این معجون الهی که با کشف تام محمدی صلی الله علیه و آله برای درمان تمام دردها و نقص های نفوس

فراهم آمده» [6] دردهای انسان را درمان می کند و باعث وصول او به خداوند متعال می گردد.

اگر کتاب های حضرت امام(س) را مطالعه کنیم، خواهیم دید اوصافی درباره نماز بر قلم آن بزرگوار جاری است که نشانگر معرفت ایشان به عمق و کنه این عبادت جامع است.

اهمیت نماز در سیره عملی امام خمینی(س)

اگر بخواهیم اهمیت نماز را نزد کسی دریابیم، باید به جایگاه نماز در سخنان او توجه کنیم و با مشاهده اعمال و رفتار او نسبت به نماز، پی به عظمت نماز نزد او ببریم. به گفتار حضرت امام(س) در مورد نماز و نیز نوشتار ایشان در این زمینه پرداختیم؛ بجاست در اینجا، نگاهی نیز به زندگی و شیوه عملی آن حضرت داشته باشیم.

کسی که به نماز اهمیت می دهد هرگز آنرا ترک نمی کند، اول وقت آنرا بجای آورد، با آرامش و حضور قلب نماز می خواند و... هر یک از این موارد در جای خود، دارای اهمیت است و بحثی مستوفی می طلبد. اما در اینجا، برای نمونه، خوب است بدانیم نماز ایشان در اسارت و بیماری به چه صورتی بوده است:

دختر حضرت امام(س) نقل می کند:

امام برای من تعریف می کردند: [وقتی مأموران ساواک مرا به تهران می بردند] توی راه من گفتم که نماز نخوانده ام، یک جایی نگه دارید که من وضو بگیرم! گفتند: ما اجازه نداریم. گفتم: شما که مسلح هستید و من که اسلحه ای ندارم. به علاوه، شما همه با هم هستید و من یک نفرم، کاری که نمی توانم بکنم. گفتند: ما اجازه نداریم. فهمیدم که فایده ای ندارد و اینها نگه نمی دارند. گفتم: خوب اقلأً نگه دارید تا من تیمم کنم! این را گوش کردند و ماشین را نگه داشتند، اما اجازه پیاده شدن به من ندادند. من همینطور که توی ماشین نشسته بودم، از توی ماشین خم شدم و دست خود را به زمین زدم و تیمم کردم. نمازی که خواندم پشت به قبله بود؛ چرا که از قم به تهران می رفتیم و قبله در جنوب بود؛ نماز با تیمم و پشت به قبله و ماشین در حال حرکت! اینطور نماز صبح خود را خواندم. شاید همین دو رکعت نماز من مورد رضای خدا واقع شود. [7]

از دوران بیماری ایشان نقل می کنند که:

امام از یک ساعت قبل از ظهر، هر کس پیش ایشان می رفت، از او می پرسیدند: چه قدر به ظهر مانده؟ و هدفشان هم این بود که در نماز اول وقتشان، تأخیری رخ ندهد ساعت سه و نیم بعدازظهر احساس عجیبی بر همه مستولی شد. کار به جایی رسیده بود که با تلاش بسیار پزشکان و پرسنل بیمارستان، همه منتظر وقوع معجزه ای بودیم. هنگام مغرب، پزشکان با توجه به اینکه حساسیت ایشان را به نماز می دانستند، صدایشان کردند و گفتند: آقا، وقت نماز است. امام، که از ساعت یک و نیم بعدازظهر بی هوش شده بودند، نسبت به این صدا عکس العمل نشان دادند.

همه ما شاهد آن بودیم که ایشان در آن حالت بی هوشی با حرکات دست و ابروها، نماز مغرب را به جا آوردند. [8]

وقتی کسی با تذکر به وقت نماز، از حالت بی هوشی خارج می شود، آیا این را می توان جز اهمیت به نماز و عشق به آن دانست؟

منبع: نماز در اندیشه و سیره امام خمینی، زهرا سادات یاسینی، صص 14-16

[1] صحیفه امام، ج 12، صص 392-393.

[2] همان، صص 394.

[3] همان، صص 393.

[4] آداب الصلاة، صص 90.

[5] همان، صص 46.

[6] همان، صص 5.

7] امام در سنگر نماز، ص 13، خاطره فریده مصطفوی؛ نماز خوبان، ص 53.

8] امام در سنگر نماز، ص 26، خاطره فرشته اعرابی.

انتهای پیام /*